

קול החינוך

ההתדרדרות לשפל נוסף:

הישיבות לצעירים בתהליך זוחל של ניהול משותף עם משרד החינוך

קל, ובשלב הבא כבר מבקשים במשרד החינוך תמורת הכסף, את מה שהם באמת רוצים, ולצורך כך עורכים כנס שמטרתו האמיתית מתן לגיטימציה למחוז החרדי ומנהליו והכרה רשמית של הישיבות קטנות בהתערבות של משרד החינוך

* * *

בכינוס פנימי שערך מנהל המחוז החרדי במשרד החינוך ליועצים חינוכיים חרדיים, הסביר זהבי את המטרה ואת שיטות הפעולה כיצד לסגל ולרכך את הציבור החרדי לקראת החדרת יועצים חינוכיים מטעם משרד החינוך בישיבות הקטנות. בדבריו אמר: "אנחנו בתחילת הדרך יש קשר טוב ביני לבין מנכ"ל רשת מעיין החינוך התורני והשנה הקצנו יועץ חינוכי לכל תלמודי התורה של רשת מעיין החינוך התורני", והוא מסביר את שיטת העבודה והתכנית לעתיד: "בוא נעשה סדר על מה אנחנו מסכימים, על עבודת הייעוץ. אנחנו מנסים לעשות סדר ותשתית לעבודה, כל הרעיון שאחרי שנבנה איזה שהיא הסכמה בסיסית שתאפשר לגדולי ישראל לבוא ולהגיד לא מחרמים עבודה של ייעוץ וכן הלאה, אלא מכירים בצורך ובחשיבות ומכאן אפשר להמשיך עוד הלאה".

ראשי הישיבות לצעירים: עורו והתעוררו לעצור את ההתדרדרות הנוראה! אל תתנו יד ליועצים למיניהם לדרוך על מפתן הישיבות הקדושות! שימרו על היכלי התורה ועל לומדיה מפני חורשי רעתם. "נדיבות הלב" של הנגשת "יועצים" ו"חונכים" לתלמידים היא להם לרועץ והסכנה היותר גדולה עבורם.

עימדו בעוז ותעצומות ואך על דרך זו תהא תפארתכם.

הנורמטיבית יחד עם בני גילי". סוף ציטוט. שורות אלו בלבד מעלות חשש כבד על מהות הגורמים המתערבים ועל מהות הטיפולים שיחדרו לישיבות במסווה של עזרה.

* * *

בשנה שעברה התבשרו הישיבות על התקציב החדש שלראשונה מוענק גם להם, לצורך כך התבקשו המנהלים להעביר רשימה של תלמידים חלשים שזקוקים לתקציב, הרשימות הועברו והתקציב עבר בקלות וללא בעיות.

ואילו השנה התבשרו הישיבות שעליהם להגיש ניירת וטפסים שונים ופרטי פרטים אודות הבחורים וכמו"כ התבקשו להעמיד "ועדת שילוב" המורכבת מאנשי צוות שונים ביניהם ראש הישיבה, המשגיח, יועץ חינוכי, פסיכולוג, ועובד סוציאלי, ולהכין ולהגיש בפני משרד החינוך תכנית למידה מיוחדת לכל בחור, וכן להביא אישור מההורים. משמעות הדבר שלאחר שניתנה לו דריסת רגל והישיבות התרגלו לקבלת התקציב, דורש משרד החינוך יותר פרטים ותכניות למידה שיעברו את עיונו...

כנס ההסברה הנ"ל הינו חלק מהמטרה והשיטה, תחילה קונים את המוסדות בכסף

ביום ח' כסלו התקיים כנס של משרד החינוך בראשות מנהל המחוז החרדי א. זהבי באולם "נוות ישראל" בירושלים. הכנס נועד עבור מנהלי הישיבות קטנות, כשהנושא הרשמי הוא "הסברה על ביצוע שעות שילוב בישיבות הקטנות", עבור עזרה לבחורים שזקוקים לסיוע.

כפי שכבר דווח בגליון הקודם, השיק משרד החינוך לאחרונה מיזם חדש בשם "חנוך לנער" שמטרתו לשלב "חונכים ומורים בישיבות קטנות".

כעת הגיע ההשתלבות של משרד החינוך למערכת החינוכית של הישיבות לשלב הבא, כשהכינוס הנ"ל עסק כאמור באופן רשמי בהנחיות והסבר כיצד לקבל תיקצוב משרד החינוך עבור פרויקט שנקרא "שעות שילוב".

מדובר בתקציב שניתן לישיבות הקטנות לראשונה בשנה שעברה. והשנה הוגדל התקציב פי ארבע מהשנה שעברה. לפי הפרסומים "מדובר בהגדלה של אלפי שעות סיוע שתעניק מענה רחב יותר של אנשי מקצוע לתלמידים בישיבות קטנות הזקוקים לסיוע בלימודים. במסגרת שעות הסיוע מעניקים אנשי מקצוע לתלמידים המתקשים טיפולים פרא-רפואיים, טיפולים ביצירה ובהבעה ועוד כלים שונים שמטרתם לאפשר לתלמיד להמשיך ללמוד במסגרת החינוך הרגיל ולהשתלב בו, כאשר לא אחת מדובר בכלים העושים את ההבדל בקרב בחור הישיבה בין התפתחות לימודית תקינה לבין כשל במערך הלמידה שלו וההתקדמות

השרשת האמונה בנשמות ישראל

באספקלריית גדולי הדורות

טו) מרפא לשון עץ חיים ואין עץ חיים אלא תורה שנא' (שם ג) עץ חיים היא למחזיקים בה. ולשונה של תורה מתיר את הלשון וכו', וזה לשונו של מהר"י אדרבי בשם רבו:

"כוונת המאמר הזה כפי מה שפירש בו הרב הגדול מורי ורבי זלה"ה, היא לומר מעלת התורה בבחינה זו. כמו שמצינו הפרש בין הגופים השפלים לגופים העליונים. שהגופים העליונים הם קיימים, להיות שכל שלמותם וקיומם קבלו במצב אחד ואינם פושטים צורה ולובשים צורה. משא"כ בגופים השפלים שלא קבלו שלמותם בפעם אחת אלא בהדרגה, ופושטים צורה ולובשים צורה, כביצה שתחלתה ביצה ואח"כ נהפך לדם ואח"כ נעשה אפרוח. כך מצינו הפרש בין שכל העליונים לשכל התחתונים, כי המלאכים השיגו כל השגתם ומדרגתם מיד בתחלת בריאתם במצב אחד ובפעם אחת, משא"כ האדם שמשג השיגותו בהדרגה לאט לאט. ובא לומר המאמר שהתורה נותן מדרגה לאדם ששיג השגה בלי הדרגה כדמות המלאך. וזהו שאמר לשונה של תורה מתיר ומגדל לשון האדם, שהלשון הוא שליח השכל. כלומר מתיר ומגדל השכל להשיג השגה בלי הדרגה - שכן מצינו שדרוש אם העולם מחודש או קדמון הוא דרוש עמוק ושכלי האנשים נלאים להשיגו על בוריו, והתורה מלמדו לאיש ישראל אפילו קטן שבקטנים שהעולם מחודש שנאמר בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ... שהתורה עושה שהדרוש שאפשר להשיגו שכל האדם בזמן רב וטורח גדול, התורה מתיר לשון האדם ומשיגו בלי הדרגה ובלי איחור זמן, אלא אפילו הדרושים העמוקים שאי אפשר לשכל האדם להשיגם, התורה מגדלת את האדם ומרפא שכלו עד שיהיה ראוי להשיגו...". ע"כ לשונו ועיקר דבריו.

וביארם של דברים - הנה הילד היהודי הקטן מתחיל ללמוד "בראשית ברא אלוקים" - נושא עמוק שגדולי חכמי היוונים ואומות העולם נלאו מלהשיגו בשכלם האנושי המוגבל, בשאלתם האם העולם מחודש או קדמון. והנה הילד הקטן - ששכלו דוחה את האפשרות לקבל דברים מופשטים - מתחיל ללמוד מה ברא ה' ביום הראשון. ולא קשה לו כלום...!! היתכן?. והתשובה, כי במתן תורה כל יהודי קיבל את הכח הנפלא להדבק בשכל הנבדל, השכל האלוקי, ולהבין בלי הדרגה - כי אכן "בראשית ברא אלוקים"...

"טפשי יוני הוא ומשרתיו רשעים, להשיכח מעמך שמך הנעים, יעץ להדיח ממך ילדי שעשועים..."

פיט רבינו גרשום מאור הגולה. הנאמר

בסליחות ליום רביעי של עשי"ת, נוסח פולין

בימים אלו ימי החנוכה בהם מציינים אנו את מלחמת אנשי התורה והיהדות, מול דעותיהם של מלכות יון שהחשיכה עיניהם של ישראל, עלינו לחדד את ההבדל היסודי בהסתכלות על כוחו של השכל. מלכות יון הייתה מלכות השכל-האנושי, אשר ניסתה לערוך מלחמה מול ההכרה בשכל-האלוקי - השכל הנבדל של קבלת התורה.

מלחמה זו היא המלחמה שבכל דור ודור - "מלחמת אלפיים השנה" בין "יהודי מתן-תורה" האמונים על ההכרה בדבר אמת, לבין אנשי ה"השכלה" האנושית. בשכל אנושי נמדדים הדברים לפי ההכרה האישית שלי. אצל היווני הקובע בכל דבר הוא ה'אגו' וה'גאווה האישית' העומדת מאחורי כל אקסיומה מדעית. בהסתכלות המדעית נקבעות התיאוריות אך ורק לפי הנתונים העומדים לפני החוקר (ואשר הוכחו מבחינה "מדעית"). מה שלא הגיע לידיעתו, פשוט לא קיים. מסיבה זו נדחו מ"עולם המדע" ידיעות רבות אשר היו פשוטות אצל חכמי ישראל עוד קודם ימי הביניים. בספרי יהדות קדומים אנו מוצאים הסברים פשוטים על "כח המשיכה", "תורת היחסות" ועוד ידיעות בסיסיות אשר הגיעו לעולם המדע מאות ואלפי שנה אחרי שכבר היו ידועים לחכמי ישראל.

הרמב"ן בפרשת אחרי מות (ויקרא, ט"ז, ח') מסביר את שיטתם של היוונים, בדבריו על ההבדל בין "השכלים הנבדלים" לבין חכמי תרבות יון "המתחכמים בטבע הנמשכים אחרי היווני אשר הכחיש כל דבר זולתי המורגש לו, והגיס דעתו לחשוב הוא ותלמידיו הרשעים, כי כל ענין שלא השיג אליו הוא בסברתו איננו אמת", עכ"ל.

ורבינו הרי"א² בקונטרס הראיות (סנהדרין דף צ' ע"א) כותב: "והעוסקים באלה החכמות הולכים לעולם אחר טבעו ומנהגו של עולם. לא יאמינו אלא מה שיראו בעינים שנאמר כי בשרירות לבי אלה. וכל שנוי טבע וחדוש ומעשה קשה בעיניהם מאד, וגן עדן הכתוב בתורה לא יאמינו אותו אלא דרך משל".

בספרי הקדמונים מתבאר כי בכח מתן תורה, קיבל עם ישראל את כח ההבנה של התורה, להבין דברים מופשטים שמעבר לכוחו של שכל אנושי, ואפילו ילד יהודי רך יכול להבין כי העולם מחודש ואינו קדמון, שה' ברא את העולם "בראשית" - בהתחלה של הבריאה!!".

בספר "דברי שלום" לרבינו יצחק אדרבי, שנדפס בשאלוניקי בשנת ש"מ, מובא יסוד הדברים הללו בפרשת דברים (עמ' 123-124 במהדורת וורשא תרנ"ג), בשם מורו ורבו "הרב הגדול זלה"ה" [רבו זה הוא רבי יוסף טייטלצאק משאלוניקי - מורם ורבים של האלשיך הקדוש, ה"בית יוסף", רבי שלמה אלקבץ, בעל "מעשי השם" והמהרשד"ם], כשהוא בא לבאר את דברי המדרש "אמר הקב"ה ראה לשונה של תורה מה חביבה שמרפא את הלשון מנין שכן כתיב (משלי

"חלילה מלשמוע ממי שאינו משלומי אמוני ישראל"

דברים נוקבים נוכח הפירצות במוסדות החינוך

מאת המשגיח הגה"צ רבי דן סגל שליט"א

מתוך שיחת חיזוק במוצ"ק פר' וישב תשע"ז

ובזמן ההדלקה אינן עושות מלאכה משום שהם המעמידות של כלל ישראל. חוה כיבתה נרו של עולם אז הנשים צריכות להדליק את נרו של עולם. לכן רואים בדור האחרון שהם המעמידות של תורה, ולמה? כי הם כיבו נרו של עולם אז הם צריכות להדליק נרו של עולם והנר האמיתי של עולם, זה התורה הקדושה - תורה אור! ולכן הקב"ה סובב שהאשה תביא את הפרנסה בדורינו, כדי שישראל יעסקו בתורה, שהם ידליקו אורו של עולם וזה צריך להיות זך ונקי וזה מה שהרע רוצה לקעקע כעת, לפגום ח"ו. תמיד היה "שמן שסכתני אמי" זה העמיד אותי! השמן הזך, החינוך הטהור בלי שום דברים אחרים בלי שום סיגים בלי שום ערכים אחרים של תרבות יוון וכיום הם מנסים לקעקע את כל הדברים המקודשים, בגנים! לרוקן את הרוחניות שבדבר ולהלביש בדברים אחרים!

זה הצירוף האחרון שהנביא אומר שיהיה קודם הגאולה - 'וצירפתים'. אז פשוט שצריך להתחזק ולא לתת שום שייכות ודריסת רגל. יש כאלה שלא ינעם להם לשמוע את זה, יש להם חשבונות אחרים אבל מה נעשה זה האמת, אמת קנה ואל תמכור! אל תמכור בשביל שום דבר וק"ו לא בשביל כסף...

מעט הזך - הוא הרב

הימים האלה ניתנו לעורר אמונה להתחזק ולא לפחד מכלום "כי המעט הזך - הוא הרב" (כלשונו של בעל 'חובת הלבבות') והעולם שואל על מה שנאמר "מסרת גיבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים" וזה אכן נס! אבל "רשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים וזדים ביד עוסקי תורתך" האם גם זה נס?! וכי מצד הטבע צריך הטמא או הרשע לנצח?

אלא הביאור הוא ש"טמאים ביד טהורים" וגו', בא לבאר מדוע היה הנס של "רבים וגיבורים ביד מעטים וחלשים", משום שהם נפלו ביד צדיקים וטהורים ועוסקי תורתך! משום שה'מעט הוא הזך! ולכן ניצחו, וזה הביאור 'ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך' שראו גם את גדולת ה' אבל ראו גם שהקדושה מנצחת! שהעוסקי תורתך מנצחים, שהטהורים והצדיקים מנצחים. וזה היה הנס האחרון בגלוי בכלל ישראל. והנר הזה שקבעו חז"ל הקדושים ללוות אותנו וכלשון הרמב"ם 'חכמים שבאותו הדור' קבעו את זה. וכבר נאמרו הרבה פירושים על לשון זה, אך לדידן הביאור שהחכמים שבאותו הדור ראו את העירוב של המתיוונים, את

...פעם ידעו שאין שום שייכות עם פורקי עול, הם הולכים עם חוקות הגויים ואנחנו עם לבדד, וזה היה ההצלה וההצלחה, ועולם התורה פרח ושיגשג ונתרבתה תורה ולומדיה, הן באנשים והן בנשים וילדים.

הדיבור שלהם פוגם פגם נורא

כמובן שזה לצנינים בעיני אחרים, אז הם מקיימים הבה נתחכמה לו, לקרב, לאחד, להשתתף, לנעוץ צפרניהם בחומת ירושלים. מאז ומעולם כלל ישראל ידע שמרשעים יצא רשע אין אדם רואה אלא מהרהורי לבו. הרשעים כל מה שהם רואים ואומרים הכל נובע מהיפך האמת, מהרע. אדם רואה, 'הער שאצט אפ' - הוא מעריך רק מהרהורי לבו! איפוא שהוא נמצא. כל מה שהם רואים זה היפך האמת היפך התורה! דעת תורה יש על כל דבר שבעולם, ומי שאיננו שם, אומר את הכל ההיפך! לכן גם דברים שלא נוגעים בדיוק לאמונה, הכל נובע מה'מבט' איפוא שאדם מונח, וודאי שח"ו להזדקק לשמוע מכאלה שהם לא שומרי תורה ומצוות, אז אפילו שילמד מדע או פיזיקה לא ימלט שלא יהיה שם דברי כפירה, דברים שהם היפך התורה. אליבא דאמת עצם הפה שלהם הדיבור שלהם פוגם פגם נורא! מי שיש לו הרגשה יכול להרגיש מיד שהוא נפגם מעצם הדיבור, וכמה זה יכול להשפיע לאחר זמן ה' ירחם.

ובעצם לשמוע ח"ו מי שהוא לא משלומי אמוני ישראל, שידבר אפילו על דברים אחרים, מלבד שודאי שהוא מכניס להדיא כפירה ואפילו לא להדיא, זה גם נובע מהיפך התורה. כי דעת תורה הקדושה יש על הכל. ואדרבה פה הסכנה הרבה יותר גדולה כי פה אין לך ביקורת, כשהוא מדבר נגד שבת אז אתה יודע, אבל במילי דעלמא אתה אפילו לא יודע שאתה קולט ח"ו ספרי מינות, היפוך דעת התורה הקדושה בכל ההנהגה. ומה שייך להיות יחד.

כל כוונתם להכשיל ולהחטיא

כמובן שאף אחד מהם אינו רוצה בטובתנו, כוונתם אחת היא, לקעקע, להכרית, להכשיל ולהחטיא! ועלינו להיות: לבדד! לא יתחשב!

מתינוקות של בית רבן הם רוצים להכות אם על בנים! את האמהות בנות ישראל הכשרות מדור דור שבזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים. חנוכה ע"י יהודית ופורים ע"י אסתר,

הקב"ה בחר בנו והבדילנו, בימים אלו עלינו להתחזק לשמור מכל משמר שח"ו לא יהיה מה שהיה אז, 'מתיוונים' שקירבו ועשו. צריך לשמור על המסורת על הטהרה, בפרט מה שנוגע למעמידים של האומה הישראלית שזה נשי ישראל, 'כה תאמר לבית יעקב' - דברים רכים. 'ותגיד לבני ישראל' - דברים קשין כגידין. מה זה 'רכין'? את המעלה! שיידעו שהן המעמידות!

לחזק עצמינו ב'היבדלו'!

ומורנו המשגיח ר' חצקל זצ"ל כשבא לקלם אמרו עליו שהוא עתיד לגדולות, וכמדומה ששאלוהו מה השפיע עליו מה שהוא היה, ואמר, שזה הצניעות של אמו! קמחית, בניה היו כהנים גדולים בשביל הצניעות שלה, וודאי שבעלה של קמחית לא היה חסר לו כלום, אלא שזה ענין של 'שמן שסכתני אמי' - שצריך שזה יהיה זך וטהור!

וכעת הימים שהכל מתחדש שוב, אז כמו שאז מסרו נפשם נגד המתייוונים כך היום לראות לחזק עצמינו ב'היבדלו'! כלל ישראל נקרא 'עם הנבחר' שבחרו אותם מהם, ואינו מעורב אתם, הוא נבחר מהם! הוציאו אותו, זה היה ה'ויציאינו ה' לחרות עולם! לצאת ממ"ט שערי טומאה זה ה'חרות עולם'. ולעולם צריך לשמור ולהשתחרר שח"ו לא יהיה שייכות עמם. כעת הזמן גרמא ובימים אלה אפשר לזכות הן בהנהגה והן בתפילה לבקש מהשי"ת על הפרט ועל הכלל ישראל שה' ישמור אותנו ויאיר עינינו לראות האמת, עד שנזכה במהרה לאור חדש על ציון תאיר ונזכה כולנו מהרה לאורו כמים לים מכסים.

הטשטוש, והם קבעו שיהיה מצווה להדליק עם שמן זך ועל פתחי הבתים, להורות שלא יכנס שום דבר לבית אם אינו זך ונקי. צריכים לשמור על הבית! ועי"ז תתקיים האומה הישראלית, אבל אם ח"ו פורצים ופותחים את הבית - נהיה תערובת.

אשר קרך

בדור האחרון שמלחמה לה' בעמלק מדור דור משום ש'אשר קרך בדרך' שבא לצנן ועי" צינן אפשר לעקור את הכל, ה'קאלטקייט'! הוא עושה קרירות! הקרירות הזאת רחמנא ליצלן, הקרירות הזאת שהכניסו, וזה הכל מה שהם עושים פה, הקאלטקייט הזאת! כל הכח שיש לנו זה האש, הלהבה, בית עשו לקש! אבל הכח זה רק אם זה אש, להבה, אבל אם מצננים את זה אז ה' ירחם. היה אמבטי רותחת, הוא אמנם קפץ ונכווה אבל ציננה לאחרים! במילה אחת אפשר לצנן.

מינות משכי

הסטייפלר זצ"ל אמר: מינות משכי! מינות זה כמו תאוה, זה מושך! אם המהר"ל זצ"ל שנפתחו לו מעיינות החכמה והתווכח הרבה עם הגויים ונצחם והיה קידוש ה' ואעפ"כ הוא אמר שמתחרט על שהתעסק עמם, מפני שלא טוב לשמוע אותם. זה כוחה של מינות.

ומעין זה שמעתי ממו"ר הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל שבצעירותו ראה בדיחה (ובלשונו - 'ויץ'...) על פסוק מסויים, ואמר שעד היום כשמגיע לפסוק זה, הוא צריך להתאמץ להעביר את מה ששמע מזמן, ואמר שצריך להיות זהיר שלא לשמוע דבר לא טוב. צריך לזהר כי מינות משכי, הטומאה יש לה כח. רק היבדלו!

ואין שום הבדל ביניהן, רק שאלו כותבים בידיש ואלו בעברית...

כל המתבונן היטב להנעשה אצלנו כעת, ימצא בדברים הנ"ל תמונה נוראה של דורנו, איך כל הדברים האלו מתקיימים במלואם לעיני כל ישראל. בימינו שהם עיקבתא דמשיחא, אשר הכופרים הם מנהיגי הדור ואינם מניחים לת"ח להרים ראש זולתי למחניפיהם ומלחכי פינכא שלהם, ולוחמים עם התורה מלחמה גלויה ביד רמה, ולו היה אצלם שפה אחת ודברים אחדים, אז לא היה לנו תקומה מפניהם, אבל חסדי ה' כי לא תמנו, שהטיל ערבוביא ביניהם, שילחמו גם אלו כנגד אלו, ובכ"ז, להלחם נגד התורה, מואב ומדין עושים שלום ביניהם.

והנה כתוב מלחמה לה' בעמלק מדור דור והעידה תורה בזה, כי המלחמה הזאת קיימת בכל הדורות עד בוא המשיח, אלא שבדורות הקודמים עת שלטון התורה בישראל, נהלו המלחמה זרע עמלק מאוה"ע, אבל מעת שפרקנו עול התורה ממנו, שרצו זרע עמלק בתוכנו ונתרבו בינינו המומרים להכעים, כמו היעווסעקעס הנמצאים לא לבד במדינה האדומה, כי אם בכל תפוצות ישראל, מקצה הארץ ועד קצה הארץ וגם באה"ק, אשר המתייוונים שמה הן אותן היעווסעקעס בעצמן ואין שום הבדל ביניהן, רק שאלו כותבים בוארגון יידיש, ואלו כותבים ומפטפטים בזרגון עברי - ניי העברעאיש - אבל על הללו והללו נשבע הקב"ה שאין שמו שלם ואין כסאו שלם, עד שימחו מן העולם.

רבי אלחנן וסרמן זצוק"ל, קובץ מאמרים עמ' צב

חרפה שברה לבי ואנושה ג

מסה מקיפה ומאירת עיניים על השבר הפוקד את עולם החינוך

אחד הרבנים

חרם קדמונים במצב שכזה

ד. על המתבונן בב' העניינים אשר נתבאר בזה עליו להבין, כמו שיתבאר לך בעזה"ת, כי תפקיד זמנינו זה הוא ממש התפקיד בו היה על תלמידי החכמים תושבי עיר הקודש ירושלם תובב"א לפני מאה וששים שנה, אשר מוסדות החינוך לתורה ולתעודה היו קיימים ותושבי העיר שלחו ילדיהם לבית רבן לקבל תורה מפייהם, למען חיותם כדת של תורה, וכאשר באו פריצים בני חו"ל וחפצו ליסד בתי חינוך מתחדשים, יצאו גדולי העיר למלחמת מצוה מלחמת תנופה בהכרזת חרם חמור בגזירת נח"ש ולטותא דרבנן בשנת ובחר"ת בחיים לפ"ק, ושנו בשנת תבר"ך, ושלוש בשנת הכת"ר, ואת רבע בשנת ת"ר ל"ב, והוסיפו חיזוק בימי מרא דארעא דישראל ודעמא בית ישראל, אבי גדור, מרנא ורבנא משה יהושע יהודה ליב דיסקין זצוקלה"ה זיע"א, שנת וברית"ך ינצורו.

וכמו כן כהיום אשר בעובדות כמו הנזכר ועוד כיוצ"ב מוכיחים הפריצים המתערבים בתכני החינוך או תכני הלימוד אשר למדו המורים כדי לקבל אישור להוראה בין אם האישור מעכב ובין אם האישור רק מוסיף להם תוספת משכורת או תוספת הכרה אבל עכ"פ נמצא כי יש כאן שינוי כל שהוא מאילו אנו עצמנו היינו מחליטים מהו תוכן הלימוד להתלמידים ומהו תוכן הלימוד להמורים, יש בהענין כדי להוכיח על יתר מחוט של בוכיא בדרכי יצה"ר החפץ להשביית הכל, ובכן עלינו ג"כ מוטל להציל החינוך מיד המבקשים לבלעו, ובמלחמת חרמה ותנופה מלחמת מצוה לעמוד על נפש צאצאינו.

והמשכיל המבין דבר מתוך דבר ישכיל דאיכא נמי למיחש טובא לקיום אלות הברית אשר קבלו על עצמם ועל זרעם רבותינו מצוקי ארץ עליהם ועל כל הבאים

מאמין לשוב לאמונתו בשמעו דרישה... ימצאו אלו שדעתם שפלה ויבקשו תחבולות להשתחוות להכפירה, ולתת תהילה לאויבינו... הודאה גמורה לתועבת הכפירה, יעווי"ש היטב.

ועלינו להלך בשכל הישר דון מינה ואוקי באתרין כיון שהגענו להבנה בחומרת העובדה כפי דרישת המשרד החילוני אשר חפץ למעט השפעת התורה והמצוה בהילוכי החיים, ואשר נותן גישה אזרחית למה שלדידן בלימודי הילדים הכל נטפל ללימוד התורה הקדושה והכשר והקדמות להתגדלות בתורה, כתלמיד חכם המועיל להוסיף ולגדל תורה בישראל, הרי בזה שנכנע הרופף, הרי הוא ממש מקיים ההשתחויה להכפירה בכל משמעותה, ובכן נבין כמה חמור הענין.

ולפי חומרת העניין נבין להיכן הדברים יגיעו במשך הזמן, דהא קי"ל כדאיתא ברש"י בפ' והי' אם שמוע וגו' ז"ל אם שמוע בישן תשמע בחדש, וכן אם שכוח תשכח (הוא פסוק לעיל מיניה ח' יט) אם התחלת לשכוח סופך שתשכח כולה, שכן כתיב במגלה (ר"ל מגלת סתרים המובא בירושלמי סוף ברכות) אם תעזבני יום יומים אעזבך, עכדה"ק. ופקח לנו רש"י הק' פקחת עין חדשה דאנו רגילים לפרש דברי המגלה הנ"ל בהקשר לפעילות הלימוד, דע"י הפסקה מן לימוד התורה נעשה המרחק בין הלומד והתורה כפול, אבל רש"י מלמדנו כלפי הקיום והמחוייבות לקיומה של תורה, אם באי שימת לב תשכח המחוייבות שלך כלפי התורה הרי התורה מתרחקת מן אפשרות הרגשת המחוייבות, ובכן לפי ערך הנושא בו היה צריך להרגיש המחוייבות, ולמעשה לא היתה התחושה הנכונה, כך מתגדלת ההתרחקות.

וזהו סוד הענין מה שאנו רואים בחוש, במציאות מאורעות הזמן, אשר דברים

להסתופף בארץ הקודש כמבואר להדיא בדבריהם, ובפרט בשנת תרל"ח וברית"ך ינצורו יעוין שם היטב.

וכתב המאור הגדול בחשכת הדורות רבנו חיים הלוי זצוקלה"ה זיע"א במכתב לחברת שומרי תורה בירושלם עיר הקודש ת"ו בשנת תרס"ד וז"ל בתוך המכתב... ואל יחר למעכ"ה אם אשאלה מהם, הת"ת שמיסדים בהקאלאניעס מושבי ארצנו הק', אם הם כולם עפ"י חינוך הישן בלי שמץ תערובות השכלה חדשה, יען הנסיון הורה לנו ונבחן שגם מעט מהשכלה החדשה חומר משחית לעקור כל יקר וסגולה, וכבר הוכאת לבבנו לראות המכות שבאו לנו ממנה, ואת הרקב שהביאה בלבבות בני הנעורים בכל מוסדי התה"ק, ועל כן אין לוותר על זה אף כקוצו של יו"ד, אשר גם מצות הבאת שלום לא תכריע זאת, וגם אנחנו בחו"ל לא מצאנו במה להציל בני הנעורים, ומנוס להם, כי אם הת"ת והשיבות שכולם קודש בלי שום לימוד חול, וע"כ ראיתי זאת להזהיר את כבודם ע"ז. עד כאן דבריו הקדושים קילורין לעינים החפצים לראות נכונה.

ועלינו להבין כי אחר מאה ושנים עשרה שנה שאין לך יום שאין קללתו מרובה מחבירו לא נמצא פתרון יותר טוב מהאמור בזאת, ובכן בודאי כך עלינו לשמור ולשמר.

השתחוואה לכפירה

וההתדרדרות באי שימת לב

ה. וכיון שהגענו בהבנת הענין עד הנה עלינו להוסיף לקח מתוך דברי מרנא החזו"א (באג' צ"ו מח"א) כי הרופפים בדורינו נכנעים לכופרים ונהנים מנשיאת חן בעיני הכופר על חשבון רפיון האמונה כי איננו קנאי, ואיננו בטלן, יודע שצריך לוותר... והכופר שמח על נצחונו, ואכן מבזה בלבו את המאמין המזויף הזה, אבל ראוי לכל

ואמרו לכו ונעלה אל הר ד' ואל בית אלוך יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו.

וכבר אמרו בש"ס (ברכות ז' ב') דנראה הענין תמוה בהחלט מי יעז להלחם בהי"ת ובתורתו, אמנם הנוסח בגמ' בד' ובמשיחו, וניתן היטב לפרש כי גם בילדי תלמוד תורה הכתוב מדבר כידוע דרשת חז"ל שבת קי"ט ב': **במשיחי אלו תינוקות של בית רבן**, ואמרו שם כי אף על פי שנראה הענין תמוה כך יהיו פני הדור דעקבתא דמשיחא.

עוד נוסף מידע לדאבון לבב, אשר בסמינר חשוב בכתות ו' צמצמו לימודי הקודש לשלש ימים בשבוע, במקום ארבעה ימים בשנה הקודמת, (אשר גם הם עצמם נתייחסו לכך בצמצום מקסימלי), אשר בזאת נותנים את החינוך לעתידות להקים בתים בישראל, לתת את היחס העודף למקצועות החול, אשר מסיבתן דוחים את לימודי הקודש, **אשר הם הם הלימודים המעמידים את אשיות הבת אל העתיד האומה**, אשר נצרכת ליחס עודף אל התפקיד הקדוש אשר נתן לנו הי"ת בעולמו, להיותנו ממלכת כהנים וגוי קדוש כפי שנאמר ע"י משה רבינו ע"ה קודם מעמד הר סיני ל"בית יעקב אלו הנשים", אשר עליהן מוטל תפקיד רב משמעות בחינוך המשך הדורות כאשר ייאמר להבנים: אל תטוש תורת אמן.

התלמידות, ולפי מטרת הלימודים כך ההשקעה, לפי הצורך בלימודי הקודש, והיהדות, והקריאה, אשר גם הקריאה חלק מלימוד הקודש להעמיד אם בישראל, הלומדת, ומחנכת צאצאיה לתורה ומצוות, כפי המבואר לעיל.

אבל כאשר קובעים משרדי הממשל לקצץ בלימודי הקודש, הרי צרות עין זו מוכיחה בעליל המטרה אשר להם, להראות כי לימוד הקודש הרי הוא לצאת ידי חובה, כי הנכם מגזר חרדי, ובעצם מצדנו היינו מוותרים עליו לגמרי, אלא אנו מתאימים לכם לפי מגזרכם אופן בו תלמדו כל הלימודים הנדרשים מכל ילדי המדינה, ואתם בכלל, ונוסף לכם הצורך לצאת ידי חובת עצמכם, בלימודי הקודש המצומצמים, אשר על ידם עדיין תחושו כי הנכם נחשבים חרדים, **אבל הנכם ככל שאר ילדי המדינה**, אשר ח"ו ככל הגוים בית ישראל, הרי כאן מלחמת סטרא אחרא בד' ובתורתו, ובמעלתו של ישראל עם ד', אשר הם הם היעוד ומטרת הי"ת בכל מהות הבריאה, ועתידים להיות אור לגוים, אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל אומה ואומה מכל לשונות הגוים, והחזיקו בכנף איש יהודי, ובבגדגם יש ד' כנפות, הרי שבע מאות בכל כנף ובהד' אלפיים ושמונה מאות, לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלקים עמכם,

שלא היינו סבורים שניתן לבני אדם לא להבין המחוייבות כלפי קיומה של תורה, באמת נעלמים מהם, והתמימה צפה ועולה איך יתכן, **ופתרון החידה** הם דברי המגלה הנ"ל אשר באם התחלת לשכוח סופך לשכחה כולה כלשון הרש"י, והוא נורא להמתבונן.

וכבר כתב חכימא דישאל ארוך בדורו **הגאון רבי אליהו חיים מייזל מלאדז' זצוקלה"ה** מן היושבים ראשונה במלכות שמירת התורה בישראל, כי בהנחת להשטן חוט השערה הרי הוא נוטל כל שער הראש ואף גם הזקן. והבן בהתבונן.

הגדלת לימודי החול לאמור: ככל הגוים בית ישראל

ו. עוד זה מדבר ובא המבשר כי נשתלחה הוראה מטעם הנהלת בתי הספר בית יעקב לכל מורות כתות א' מערכת שעות תכנית הלימודים, למודי הקודש, ולהבדיל מקצועות החול, ותחשכנה עיניהם מראות כי רעה בעיני האדונים ההנהלה לימודי הקודש, אשר נתקצצו שעות הלימוד ונתרחבו מקצועות חול, ונוסף עוד מקצוע אשר בעבר לא היה, וכל מציאות סדר ומשטר לימוד בכתה א' הינו חידוש, כפי שאמרו ותיקות המורות לגיל הרך, אשר תפקיד המורה להרגיש מצבן של

הבל פיהם של תשב"ר - במשנתו של הגאון רבי הלל זקס זצ"ל

לכבוד "קול החינוך"

כהשלמה למאמרים הנפלאים שפורסמו בגליונות הקודמים אודות שיטת הקניית לימוד האותיות והנקודות, הנני בזה להעתיק מהספר "תבונות" קונטרס זכרון להגאון רבי הלל זקס זצוק"ל, 'לפי מהללו' פרקי חיים, עמוד רפ"א, וז"ל:

"תשומת לב מיוחדת נתן הגאון הגדול רבי הלל זקס זצוק"ל (ראש ישיבת חברון וכנסת הגדולה) לשמירה על חינוכם הטהור של ילדי ישראל, לבל ישנו דבר מאשר קבלנו מרבנותינו גדולי הדורות הראשונים. כאב מאד כאשר ראה שנכנסו לת"ת לשיבות הקטנות ובית יעקב, מושגים וענינים ממקורות זרים לנו, ואפילו דברים שלפי המבט השטחי אין בהם נזק ונראים שיש בהם תועלת. בתקופה מסוימת שלטה בחינוך הכללי הדעה, כי שיטת הקניית הקריאה האידיאלית לגיל הרך היא השיטה הפונולוגית. על פי שיטה זו, אין מתחילים עם הילדים את לימוד הקריאה מהכרת צורת האותיות, צלילי הניקוד השונים, ואח"כ צירופם למילים, כפי הנהוג ב'חדרים' מקדמת דנא. אלא מראים לילדים מילים שלמות, על מנת שבזכרונם של הילד יהיה אוצר מילים גדול, אותם יוכל

במשך הזמן, לפרק, ולהרכיב מהם עוד מילים אחרות.

פעם אחת נקראו הורי התלמידים בת"ת לאסיפה, בה הועלתה לפניהם הצעה, להכניס לת"ת את השיטה החדשנית, ע"י מומחה שצבר כבר נסיון רב בת"ת אחר. רבינו שהשתתף באותה אסיפה לא רצה בתחילה להביע את דעתו ברבים, כיון שבין הנאספים שם היו הרבה תלמידי חכמים מובהקים. אך משראה שהצעה זו עומדת להתקבל ללא עוררין, בקש את רשות הדיבור ואמר, **האמת היא שאם אכן מטרתנו בהוליקנו את בנינו לתלמוד תורה, היא לצורך הקניית ידע ותו לא, אכן עלינו לחפש את השיטות הטובות ביותר למטרה זו. אולם אנו מוליכים אותם לחיידר בגיל צעיר מאד, אשר בכל העולם עדיין הילדים מתרפקים על ברכי אמם, משום שאנו מאמינים שבהבל פיהם של תינוקות של בית רבן עומד העולם. קבלה בידינו שהבל זה הוא מה שיוצא מן הקמץ א' אה ומן הקמץ ב' בה, שאומרים התינוקות. אך האם בשיטה זו, החדשה, ג"כ ישנו להבל זה?!**

מובן שאחרי דבריו אלו של רבי הלל הוסרה הצעה זו לגמרי מסדר היום. עכ"ל.

מיד אחי... אחז והמתיוונים

לכבוד מערכת קול החינוך

א) כאשר אנו שומעים וקוראים על הנסיונות הבלתי פוסקים של השלטונות לחדור ולהשתלט על מוסדות החינוך מגיל הרך ועד לישיבות, וכך כל נסיונותיהם השונים לשילוב החרדים בתרבות הישראלית חילונית חולנית, דוגמת האקדמיה והמכללות השונות, כשהכל ממומן ומתוקצב בתקציבי עתק המוקצים לכל הנ"ל (כפי שמופיע הכל במסמכים רשמיים וגלויים). כמו"כ הפיתויים לאברכים ובחורים להיכנס למסלולי שמד שונים כשירות צבאי/אזרחי/לאומי.

כל הנ"ל מעמיד למול עינינו את דברי הנבואה של חכם עדיף מנביא, **רבינו מרן ה"בית הלוי"** בפרשת וישלח, עה"פ "הצילני נא מיד אחי מיד עשו", וראוי שיהיו דבריו לנגד עינינו, כיון שהוא מסיים שם את דבריו במשפט הנורא - **"וזה הענין יהיה נמשך עד ביאת משיח בב"א"**, כשכוונתו לגלות של ה"אחי" המסוכנת הרבה יותר מהגלות של "עשו", וכמו שכותב שם וז"ל:

"וזה הגלות השני שיהיה בסוף"

הגלויות הוא נקרא בפרך - בפה רך, ומזה הגלות נתיירא יעקב אבינו יותר מיראתו מן הראשון, כי טבע האדם עלול להכשל בו יותר מן הראשון, וע"כ הקדימו בתפילתו ואמר הצילני נא מיד אחי, ואח"כ אמר מיד עשו, יען כי בראשון אין בו רק שעבוד גופני, והשני הוא שעבוד בשניהם - ברוחני וגם בגופני, דהרי כל הטוב שיתן הוא רק להמוותר מהמצוות, ונמצא מאבד נפשו, ומי שלא יחפוץ בהטובה ההיא ולא ירצה להתקרב,

ישאר במצב דוחקו כאשר מקודם, ונמצא משתעבדים בשניהם, וזה הענין יהיה נמשך עד ביאת משיח בב"א, עכ"ל.

והדברים מבהילים ומדברים בעד עצמם.

ב) בהקשר לדיווחים המחרידים על **"יועצים חינוכיים"** שאמורים להיכנס לישיבות הקדושות (בינתיים לישיבות הקטנות...) מטעם המחוז ה"חרדי" ומשרד החינוך, וכך אותם אלו שכבר קיימים במוסדות שונים (כשהכל כמובן עם חיוך של "אחי" - תקציבים שמנים), מן הסתם יש כאלו שנתעוורו עיני שכלם והם יטענו מה כ"כ נורא, הרי זה לא תכנים מסוכנים, בסה"כ יועץ חינוכי לטובת הנערים, וכו' וכו' ע"ז הדרך.

אינני חושב שיש עוד מה להשיב לאומללים כגון אלו, מאחר שמספיק לנו הארבע שנים האחרונות כדי לראות בחוש את דפוס הפעולה של הערב-רב השלטוני, הפועל בצורה מהירה ביותר בדרך הידועה של "היום אומר לו עשה כך ולמחר אומר לו עשה כך". אך מכיון שהדברים דלהלן כ"כ אקטואליים גם לנושא הנ"ל וגם לימי החנוכה הבעל"ט, אמרתי לא אמנע טוב מהציבור, וציירתי צילום מדבריו של הגה"צ ר' שלום שבדרון זצ"ל בספרו "לב שלום" על חומש בראשית, עמ' שצ"ג ואילך (לא העתקנו את אריכות הדברים, מאחר והם כבר פורסמו בגליונינו מס' 69 - המערכת) שם - במאמר נפלא לחנוכה - מבאר את תהליך ההתייוונות שעשו היונים לכלל ישראל, בשיטת ה"לאט לאט", וכמו שחותם שם את מאמרו:

"הוא אשר למדנו, במנהגו של אחז ובמעשיהם של היוונים, כולם הלכו עם הכלל של 'לאט לאט'... וידעו שכדי לסלק את רוח"ק מישראל, לא שוחטים נביאים בחוצות, ולא תולשים את זקניהם של נכבדי העם ברחובות, ולא מסירים הכיפות מראשי העם בצהרי יום, ולא רק

מפני שדרך זו לא תצלית, אלא שאינה נצרכת כלל, כי כשרוצים לשבור את גובהו של בנין, די לשמוט מעט ביסודותיו! לרופף פה, ולקרר שם, ולגרד מלמטה... והעבודה תיעשה מאליה, הכל יפול לבד. כי כשינטל היסוד, מאליו יפול הבנין".

שאו ברכה מאת ה' על כל פועלכם הנשגב
 ר.י. קורא קבוע ממודיעין עילית

הוראה של מפקחת בדרכם של המתיוונים!

לכבוד מערכת קול החינוך
 בדאגה וזעזוע אנחנו עוקבים אחר המצב המידרדר והולך במוסדות החינוך העומדים תחת מרות משרד ה"חינוך" ומשת"פיהם ה"חרדיים", לאחרונה שמעתי מהרב... שבתו עובדת בגן השייך לאחד מרשתות הגנים הידועים, ששח בכאב, כי לגן בו עובדת בתו, הגיע הפיקוח בדרישה חדשה לקראת ימי החנוכה: **מאחר וללמד על המלחמות (ועל הגזירות) של היוונים, זה עלול לעשות "טראומה" לילדים הרכים, יש להמנע לחלוטין מלהזכיר נושאים אלו, ולהתמקד אך ורק בדברים ה"סימפטיים" של נס פך השמן וכו' עפ"ל.**

ניכר הדבר כי ישנה מגמה מכוונת של אותם מפקחות ומעסיקיהם, לעקור את כל קדושת המועדים, את כל ערכי היידישקייט של מסירות נפש לתורה ומצוות, של שכר ועונש, של אבילות על החורבן וציפיה לישועה, ולהשאיר את הילדים עם הסתכלות רדודה ושטחית על כל המועדים, כשם שהמצב לדאבונינו אצל אחינו התועים ההופכים כל חג ל"סמל" גרידא רח"ל.

עבורינו העלמת יסודות האמונה, היא באמת "טראומה", אותנו, כן לימדו מה עשו החשמונאים כשהיוונים גזרו על לימוד התורה! אנו לא נתפשר על חינוך

ילדינו, ונלחם במסירות נפש על המשך העברת השושלת מדור לדור!

ומי שעשה ניסים לאבותינו הוא יעשה לנו ניסים ונפלאות בימים ההם בזמן הזה, ונזכה להעלות את שלהבת החינוך הטהור בקדושה ובטהרה מפך השמן החתום בחותמו של כהן אשר לא נגעה בו יד ערל וטמא.

בכבוד ובברכה, י. ירושלים

הרס בנות ישראל בחסות עיריית בני ברק

לכבוד "קול החינוך"
לא האמנתי שאני יזדקק להעיר בנושאי חינוך עד שהדבר פגע בי אישית ואבקש להדפיס את מכתב כאוב זה.
בתי לומדת בסמינר... בב"ב במגמת 'גננות'. היא נרשמה בעירייה כדי להיות גננת בקייטנה של העירייה בחנוכה.
העירייה חייבה את הבנות לבוא ליום הערכות שהתקיים בעיריית בני ברק במרכז הפדגוגי ברח' שלמה המלך ביום ג' כ' בכסלו בערב. בתי היתה שם וחזרה מזועזעת ולא היתה מסוגלת לאכול.
במקום היה שלט גדול עם הכיתוב "מחוז ת"א", כן היו מפקחי עיריית בני ברק החרדיים כולל המפקחת הוותיקה והמנהל החדש של מערכת החינוך, ואחד שנראה חרדי מטעם הקב"ט **ועוד צוות מפקחות ומרצות חילוניות**.
הציבור היה מורכב מבנות חרדיות ו**חילוניות**, המפקחת החרדית השמיעה דברי פתיחה בקצרה כשאחריה החלה המפקחת החילונית להרצות באריכות והקדימה לשומעות ש"**כולנו ביחד**", היא הזכירה את השמות של החרדיות והחילוניות ושכולנו כמו '**משפחה אחת**', היה שם מצגת ושירים עם אופי חילוני (בתי נמנעה מלהביט ולשמוע ב"ה).

המרצה הציעה לקחת חומר מהאינטרנט (**הבנות מחו בה על כך!**) היא גם הביאה דוגמאות מעולמם של החילונים ואמרה שבקייטנה לא צריך לדבר על - - בשלב מסוים הקדימה

שהיא הולכת לומר משפט של גוי אפריקני. **בת אחת מסמינר ויז'ניץ קמה ואמרה: אנו לא צריכים חכמה מהגויים יש לנו את החכמים שלנו, והמרצה החילונית הגיבה לה: עוד לא שמעת! קודם תשמעי! והשתיקה אותה.**

בתום האירוע החלו מסכת ההתנצלויות, מרצה חילונית טענה שההרצאה הזו נאמרה פעמים רבות לפני ציבור חילוני ולא ידעה שעם חרדים לא מדברים על אינטרנט, ולאחר שהחרדיות נשארו לבד אמר איש ציבור חרדי (כנראה מהעירייה) "שהיה טעות שדברו על האינטרנט".

אחת הבנות קמה ומחתה: היו כאן מלא בנות צעירות ושמעו מסרים בעייתיים! תתקנו את מה שקרה, תסבירו להם מה שיש לכם לומר! המרצה החרדי השתיק את הנושא.

ואני בתור אבא שנפגע שואל!
א. האם הבעיה הוא האינטרנט או העצם ערוב בנותינו הצנועות עם החילוניות רח"ל?
ב. כיצד מהינים להביא מרצות חילוניות בפני בנותינו?
ג. האם הסמינר אינו משגיח ואינו מודע להיכן לוקחים את תלמידותיו?
ד. איזה טובת הנאה יש לעירייה מקיומו של כנס כזה ומדוע אין שם מי שיעצור את התופעה?
ה. כיצד מתעלמים מהעובדה שאת ה"מחוז חרדי" הם יסדו במטרה להכנס לתוך תוכם של המוסדות שלנו? (אגב, על השלט היה כתוב "מחוז ת"א", אכן, הם כבר החלו בתהליך להפוך את בני ברק לתל אביב ח'')

בתי שתחי' סיכמה: בבוקר השתתפתי בכנס חיזוק ובערב הכל נהרס ע"י שהביאו את המכללה לתוך בני ברק! אברך כאוב בעיר בני ברק

"יצירה חופשית" תרתי משמע...
לכבוד מערכת קול החינוך
בגליון הקודם הביא אחד הקוראים במכתבו ידיעות על מכלול שלם של

הוראות שרירותיות של המפקחות, והוסיף לספר על הנחייה שלא לתת לילדים בגן דפים עם ציורים מוגדרים, כלומר לצייר דבר מסוים, כי אם לתת להם לקשקש כאוות נפשם ללא שום הגבלה מסוימת. הם קוראים לזה "יצירה חופשית".

התרעתם על כך שהוראה זו מצטרפת להוראות השרירותיות החוזרות ונשנות, שלא ללמד נושאי אמונה רח"ל.

לעניות דעתי, גם בהוראה זו, שבמבט חיצוני ושטחי נראה כענין זניח, ג"כ מונח רעל שמכוון לעקור שורש ויסוד בחינוך החרדי, ואף אם לא בהכרח שהם התכוונו לכך, אבל כבר אמר מרן הרב מבריסק זצוק"ל, **שהפנימיות של החפשים מדריכה את כל הליכותיהם וועקב כך בהוראות שלהם מונחות יסודות הפריקת עול שלהם גם מבלי כוונה גלויה ומוכחת.**

הכיצד? בחינוך שלנו מחנכים ומחדירים לילדים ללא הרף, ש"יש הוראות מגבוה", יש לו מי שדואג להצלחתו, יש לו מחנך, הילד אמור לקבל מרות, עכשיו לעשות ככה ועכשיו ככה, לא לצאת מהשורה והדף, יש זמן קר"ש, יש זמן תפילה, יש מה שמותר ויש מה שאסור, לא מכניסים לפה בלי ברכה וכן הלאה.

וגם כאשר הילד עוסק בציור אקראי, הילד מתרגל, שהוא תחת משמעת, ואיננו אדון לעצמו, מציירים עם קו מסוים, עם פיקוח והוראות, וכשהוא מתרגל להוראות הוא שואל: "ומה אני עושה עכשיו?"... כך מתרגל הילד שיש מעליו סמכות ולא עושים מה שרוצים.

השיטה החדשה, של "יצירה חופשית" אומרת "הפקר!" תעשה מה שאתה רוצה, ובסלנג הרחובי "מה שבא לך...", הכל לפי התאוות שלי, וזה בעצם העומק שבהוראה הכאילו 'סתמית' זו, להרגיל את הילדים לחיות ללא גבולות, וממילא כל הישר בעיניו יעשה, וזה חמור מאד.

בכבוד רב ובתודה על פעלכם